

פרנק אוהרה

שבעה שירים

משפטים לעוגיות מזל

אני חושב שאת נפלאה וכך חושבים גם כל השאר.
כמו שג'קי קנדי ילדה תינוק זכר, כך גם את תלדי – אפלו גדול יותר.
את תפגשי זר גבוה יפה ובלונדיני, לא תאמרי לו הי.
תצאי לטיול ארוך ותהיי שמחה מאוד, אבל לבר לגמרי.
את תנשאי לאדם הראשון שיאמר לך שיש לך עינים שדומות לביצים
מקשקות.
בראשית הנה אותך – תמיד יהיה אותך, אין מה לעשות.
את תכתבי מחזה מעלה והוא יעלה שלוש פעמים.
צלצלי נא מיד לקול הכפר: הם רוצים לראות אותך.
רוג'ר ל. סטיבנס וקרמיט בלומגרדן שמו עליך עין.
הרגעי קצת; אחד הטיקים הידועים שלך יהיה זה שיגמר אותך.
ספר השירה הראשון שלך יראה אור מיד כשתסימי אותו.
את אולי להיט בעיר העלית, אך בפתחית את אגדית!

בְּהַלִּיכְתָּךְ יִשְׁנֶה אִיכוֹת מוֹסִיקָלִית שְׂתַקְנֶה לְךָ תְּהִלָּה וְעֶשֶׂר.

אֶת תְּאֻכְלֵי עוֹגָה.

מִי אֶת חוֹשֶׁבֶת שְׂאֵת בְּכָלֵל ? גִּ'וּ וְאֵן פְּלִיט ?

אֶת חוֹשֶׁבֶת שְׂחִינֶךָ דוֹמִים לְאֵלוֹ שֶׁל פִּירְנֶדְלוֹ, אֶךְ לְמַעֲשֵׂה הֵם דוֹמִים לְאֵלוֹ שֶׁל אוֹנִיל.

כַּמָּה שְׁעוֹרֵי רְקוֹד אֶצֶל גִּ'ימָס וּוְרִינֶג וּמִי יוֹדֵעַ ? אוֹלֵי יִקְרָה מִשָּׂהוּ.

זוֹ לֹא רֶכֶת בְּגַרְבִּיּוֹנִים שֶׁלֶךְ, זוֹ יָד עַל רֶגְלֶךָ.

אֲנִי מִבִּין שְׁגֵרֶת בְּצַרְפֶּת, אֲבָל זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂאֵת יוֹדַעַת הַכָּל !

אֶת צְרִיכָה לְלַבֵּשׁ לְבָן לְעֵתִים תְּכוּפוֹת יוֹתֵר – זֶה הוֹלֵם אוֹתָךְ.

לְאֵדָם הַבָּא שְׂיִדְבֵר אֶתְךָ תִּהְיֶה הַצָּעָה מְסַקְרֶנֶת בְּיוֹתֵר עֲבוֹרֶךָ.

הַרְבֵּה אֲנָשִׁים בְּחֹדֶר הַזֶּה הֵיוּ רוֹצִים לִהְיוֹת אֵת.

הֵיית בַּתְּעֲרוּכָה שֶׁל מִיָּק גּוֹלְדֶבֶרְג ? אֵל לְסֵלִי ? לִי קָרְסֶנֶר ?

לְעֵתִים, חֶסֶר הַהֲתַעֲנִינּוֹת שֶׁלֶךְ עֲשׂוּי לְהִרְאוֹת מְעֻשָּׂה, לְזָרִים.

עֲכָשׁוּ בְּשׁוֹנְגֶמְרוֹ הַבְּחִירוֹת, מָה אֶת מַתְכַּוְנֶת לְעֲשׂוֹת עִם עֲצָמָךְ ?

אֶת אֶסִּירָה בְּמַפְעֵל קְרוֹאֶסוֹנִים וְאֶת אוֹהֶבֶת אֵת זֶה.

אֶת אוֹכְלֵת בָּשָׂר. לְמָה אֶת אוֹכְלֵת בָּשָׂר ?

מַעֲבֵר לְאִפֶּק יֵשׁ הֵינּוּמָה שֶׁל חֲשָׁכָה.

גַּם אֶת הֵיית יְכוּלָה לִהְיוֹת רֹאשׁ מְמֻשְׁלֵת צְרַפֶּת, לוֹ רַק... לוֹ רַק....

ניו יורק פוסט, 9.2.1962, עמ' 5

לָנָה טֶרְנֶר הִתְעַלְפָּה !
 הִלְכָתִי לְתִמִּי וּלְפִתַּע
 הִתְחִיל לָרֹדֶת גֶּשֶׁם וְשָׁלֵג
 וְאַתָּה אִמְרָתְךָ שִׁירֹד בְּרֹד
 אֲבָל בְּרֹד מִכָּה לָךְ בְּרֹאשׁ
 חֶזֶק אִז כִּךְ שֶׁבְּאַמַּת יֵרֵד שְׁלֵג
 וְגֶשֶׁם וּמִהֲרֵתִי כָּל כִּךְ
 לְפִגְשׁ אֹתְךָ אִךְ הִתְנַוְעָה
 נִהְגָּה בְּדִיוֹק כִּמוֹ הַשָּׁמַיִם
 וּלְפִתַּע אֲנִי רוֹאָה כּוֹתֶרֶת
 לָנָה טֶרְנֶר הִתְעַלְפָּה !
 אֵין שְׁלֵג בְּהוֹלִיוֹד
 אֵין גֶּשֶׁם בְּקִלְפִּוֶרְנִיָּה
 הֵייתִי בְּהֶרְבֵּה מִסִּבּוֹת בְּחַיִּי
 וְהִתְנַהֲגֵתִי בְּצוּרָה מְבִישָׁה לְמַדִּי
 אִךְ מֵעוֹלָם לֹא הִתְעַלְפֵתִי מִמָּוֶשׁ
 הוּ לָנָה טֶרְנֶר אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתְךָ קוֹמִי

שיר

האם זה מלכלך
האם זה נראה מלכלך
על כך אתה חושב בכרך

האם זה רק נדמה מלכלך
על כך אתה חושב בכרך
אבל לנשם אתה מכרח, לא כך?

מישהו קרב ויש לו תרא אפי
הוא נראה יפי. אכן? כן. מאוד
הוא יפה כשם שאפיו מחרבן. כן. פמובן.

על כך אתה חושב בכרך
גרד במחך הנעזב-אזוב
זו לא מחשבה שהופיעה, זהו פית

ואתה סופג הרבה לכולך ממישהו
האם האפי מחרבן פחות. לא. הוא משתבח ככל שזה נמשך
אבל לנשם אתה מכרח, לא כך?

מדוע אינני צייר

אני לא צייר, אני משורר.
למה? נדמה לי שהייתי מעדיף
להיות צייר, אבל אני לא. נו,

למשל, מיק גולדברג
מתחיל ציור. אני קופץ.
"שב, שתה משהו" הוא
אומר. אני שותה; אנחנו שותים. אני מביט
למעלה, "יש לך שם סרדינים."
"כן, הנה צריף שם משהו."
"אה." אני זו והימים זזים
ושוב אני קופץ. הציור זז, ואני זז, והימים
זזים. אני קופץ. הציור
גמור. "איפה הסרדינים?"
כל מה שנשאר זה רק
אותיות, "זה היה יותר מדי," אומר מיק.

אבל אני? יום אחד אני חושב על
צבע כלשהו: כתום. אני כותב שורה
על כתום. מהר למדי זה עמוד
מלא מלים, לא שורות.
ואז עמוד נוסף. אמור להיות כל כך
הרבה יותר, לא כתום,
מלים, על כמה אים הוא הכתום
והחיים. ימים זזים. זה אפילו
בפרוזה, אני משורר אמתי. השיר שלי
גמור ועוד לא הזכרתי

את הכתום. אלו הם שנים עשר שירים, אני קורא
להם תפוזים. יום אחד אני רואה
בגלריה את הציור של מיק, ששמו סרדינים.

* שירו של אוהרה מדוע
אינני צייר' תורגם בעבר
לעברית בידי מאיר
ויזלטיר, ונכלל בקובץ
תרגומיו 'פגימות' (1979).

אווה מריה

אמהות אַמריקה
תנו לילדיכן ללכת לקולנוע!
תוציאו אותם מהבית כדי שהם לא ידעו מה אתן זוממות
זה נכון שאויר צח טוב לגוף
אך מה בדבר הנפש
הצומחת בתשוקה, מתעצבת בידי מראות פסופים
וכשתזדקנו, פי להזדקן מכרח
הם לא ישנאו אתכן
הם לא יבקרו אתכן הם לא ידעו
הם יהיו באיזו ארץ נוצצה
שראו לראשונה בשבת אחר הצהריים או בשעה שהתפלחו מבית הספר
יתכן אפלו שהם יהיו אסירי תודה
על החוויה המינית הראשונה שלכם
שעלתה לכן רק רבע דולר
ולא טרדה את מנוחת הבית השלו
הם ידעו מנין באים חטיפים לעולם
ושקי פופקורן שנוחתים מהשמים
מהשמים כמו לצאת מהסרט לפני שהוא נגמר
עם מישהו זר וחביב שדירתו נמצאת בבנין גן-עדן שעלי אדמות
על יד גשר וילימסבורג
הו אמהות מה תשמחו את הפרחחים הקטנים
כי אם איש לא יאסף אותם מהקולנוע
הם לא ידעו מה ההבדל
ואם מישהו יאסף אותם הפל יזרם חלק
וכך או כך הם יזכו לבדור
במקום להסתובב בתצר
או למעלה בחדרם
שונאים אתכן
בטרם-עת פיון שעוד לא עשיתן משהו נורא באמת

מִלְבָּד לְהִרְחִיק אוֹתָם מִן הַתְּעוּנוּגוֹת הָאֶפְלִים
וְזֶה הָאֲחֵרוֹן בְּלַתִּי נִסְלַח
אֲז אֵל תִּפְאֶשִׁימוּ אוֹתִי אִם אֵינְכֶן שׁוֹמְעוֹת בְּעֵצָתִי
וְהַמְשַׁפָּחָה מִתְפַּרְקֶת
וַיִּלְדִּיכֶן מִזְדַּקְנִים וּמִתְעוּרִים מוֹל הַטְּלוּיָזָה
צוֹפִים
בְּסָרְטִים שְׁלֵא הִרְשִׁיתֶן לָהֶם לְרֹאוֹת כְּשֶׁהִיוּ צְעִירִים.

פְּתָאוֹם כָּל הָעוֹלָם
בְּלוֹנְדִינִי. הַכּוֹשִׁי שֶׁלְשִׁמְאֵלִי
בְּלוֹנְדִינִי, עֵינָיו בּוֹרְקוֹת
כְּגִבְעֵ, הוּא מִתִּיךְ
אֶת הַזָּהָב.

עַל יָדִי, מְעַלְף
עַל הַרְצָפָה, סוֹפֵר חֲרֵף חֵר
בְּמִכְנָסִי וְהוּא בְּלוֹנְדִינִי,
אֶפְלוֹ הַסִּיגְרִיָּה. סִיגְרִיָּה
רוֹסִית כְּלִשְׁהִי.

וַיֵּאן קוֹקְטוֹ
בְּטַח בְּלוֹנְדִינִי גַם כֵּן. וְהַמוֹסִיקָה
שֶׁל וִילְיָאָם בּוֹיֵס.

כֵּן, וּמָה שִׁיּוּצָא
מְמִנִי הוּא בְּלוֹנְדִינִי.

Autobiographia Literaria

כְּשֶׁהֵייתִי יֶלֶד
שְׁחַקְתִּי עִם עֲצָמִי
בְּפִנְיָה שֶׁל חֶצֶר בֵּית הַסֵּפֶר
לְגַמְרֵי לְבַד.

שָׁנָאתִי בְבוֹת וְשָׁנָאתִי
מְשַׁחֲקִים, חֵיוֹת לֹא
הָיוּ יְדִידוּתִיּוֹת וְצִפּוּרִים
הַסֵּתֵלְקוֹ וְעָפוּ.

אִם מִיִּשְׁהוּ חֶפֶשׁ
אוֹתִי הִתְחַבַּאתִי מְאַחֲרָי
עֵץ וְצַעֲקוֹתֵי "אֲנִי
יְתוֹם."

וְהִנֵּה אֲנִי הַיּוֹם, הַמְרַכֵּז
שָׁל כָּל הַיָּפִי!
כּוֹתֵב אֶת הַשִּׁירִים הָאֵלֶּה!
תִּצְרְפוּ לָכֶם!

(מאנגלית: יהודה ויזן)